

Tarkistus 1**Esther Herranz García**

PPE-ryhmän puolesta

Jørn Dohrmann

ECR-ryhmän puolesta

Mietintö**A8-0228/2015****Lynn Boylan**

Eurooppalaisen kansalaisaloitteen Right2Water seuranta

2014/2239(INI)

**Vaihtoehtoinen päätöslauselmaesitys (työjärjestyksen 170 artiklan 4 kohta)
pätöslauselmaesitykselle, joka ei liity lainsäädäntöön, A8-0228/2015**

Euroopan parlamentin päätöslauselma eurooppalaisen kansalaisaloitteen Right2Water seurannasta

Euroopan parlamentti, joka

- A. ottaa huomioon ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3. marraskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/83/EY (jäljempänä juomavesidirektiivi)¹,
- ottaa huomioon yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY (jäljempänä vesipolitiikan puitedirektiivi)²,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 211/2011 kansalaisaloitteesta³,
 - ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU käyttöoikeussopimusten tekemisestä⁴,
 - ottaa huomioon 14. marraskuuta 2012 annetun komission tiedonannon suunnitelmasta Euroopan vesivarojen turvaamiseksi (COM(2012)0673),
 - ottaa huomioon 19. maaliskuuta 2014 julkaistun komission tiedonannon eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta ”Vesi on perusoikeus! Vesi kuuluu kaikille, se ei ole kaupallinen hyödyke!” (COM(2014)0177, jäljempänä ”tiedonanto”),
 - ottaa huomioon juomaveden laadusta annetun komission kertomuksen, jossa esitetään tiivistelmä jäsenvaltioiden direktiivin 98/83/EY nojalla toimittamista kertomuksista vuosilta 2008–2010 (COM(2014)0363),

¹ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

² EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

³ EUVL L 65, 11.3.2011, s. 1.

⁴ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1.

- ottaa huomioon 17. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman EU:sta ja vuoden 2015 jälkeisestä globaalista kehityksen toimintakehyksestä¹,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta 19. maaliskuuta 2014 annetusta komission tiedonannosta²,
 - ottaa huomioon 28. heinäkuuta 2010 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman vettä ja jätevesihuoltoa koskevasta ihmisoikeudesta ja 18. joulukuuta 2013 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman juomavettä ja jätevesihuoltoa koskevasta ihmisoikeudesta³,
 - ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaamisesta Euroopan unionissa⁴,
 - ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman EU:n vesilainsäädännön täytäntöönpanosta ja Euroopan vesienhoidon haasteiden vaatimasta yleisestä ratkaisumallista⁵,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä kehitysvaliokunnan ja vetoomusvaliokunnan lausunnot (A8-0000/2015),
- A. ottaa huomioon, että Right2Water on ensimmäinen eurooppalainen kansalaisaloite, joka on täyttänyt kansalaisaloitteesta annetussa asetuksessa (EU) N:o 211/2011 säädetyt vaatimukset ja josta Euroopan parlamentti järjesti kuulemisen, kun aloitteelle oli saatu 1,66 miljoonan kansalaisen tuki määräaikaan mennessä;
- B. toteaa, että vesi- ja jätevesihuolto eivät ole hyödykkeitä vaan yleishyödyllisiä palveluja;
- C. toteaa, että on elintärkeää toteuttaa YK:n ja EU:n jäsenvaltioiden tunnustama ihmisten oikeus vesi- ja jätevesihuoltoon; katsoo, että vesivarojen asianmukainen hallinnointi on ratkaisevaa, jotta voidaan taata kestävä vesivarojen käyttö ja suojella Euroopan luonnonpääomaa;
- D. toteaa, että ainakin 748 miljoonalla ihmisellä ei ole käytössään puhdasta juomavettä kestävällä tavalla ja että kolmannekselta maailman väestöstä puuttuu perusjätevesihuolto; toteaa, että tämän seurauksena oikeus terveyteen on uhattuna ja taudit leviävät, mikä aiheuttaa kärsimystä ja kuolemaa ja on huomattava este kehitykselle; toteaa, että vuosittain 3,5 miljoonaa ihmistä kuolee veden välityksellä tarttuviin tauteihin ja noin 4 000 lasta kuolee päivittäin tällaisiin tarttuviin tauteihin tai vesi- ja jätevesihuollon sekä hygienian puutteellisuuden vuoksi; toteaa, että juomaveden puute tappaa enemmän lapsia kuin aids, malaria ja isorokko yhteensä; ottaa huomioon,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0059.

² Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

³ A/RES/64/292.

⁴ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 33.

⁵ EUVL C 349 E, 29.11.2013, s. 9.

että nämä luvut ovat kuitenkin selvästi laskussa ja niiden vähenemistä voidaan ja pitää nopeuttaa;

- E. toteaa, että EU on suurin avunantaja veden, jätevesihuollon ja hygienian aloilla, sillä 25 prosenttia sen vuosittaisesta globaalista humanitaarisesta kokonaisrahoituksesta on omistettu ainoastaan kehityskumppanien tukemiseen tällä alalla;
- F. ottaa huomioon, että vesi- ja jätevesihuolto ovat yleishyödyllisiä palveluita ja että vesihuoltoprosessista saatavilla tuloilla olisi katettava sen menot sekä parantamiskustannukset samalla kun turvataan yleinen etu;

Eurooppalainen kansalaisaloite osallistavan demokratian välineenä

- 1. katsoo, että eurooppalainen kansalaisaloite on ainutlaatuinen demokratian väline, jonka avulla voidaan merkittävästi lähentää eurooppalaisia ja kansallisia yhteiskunnallisia liikkeitä ja kansalaisjärjestöjä keskenään sekä edistää osallistavaa demokratiaa unionissa;
- 2. korostaa, että komission olisi varmistettava mahdollisimman suuri avoimuus kahden kuukauden tarkasteluvaiheen aikana ja että vaatimusten mukaisen eurooppalaisen kansalaisaloitteen olisi saatava asianmukaista oikeudellista tukea ja neuvontaa komissiolta ja sitä olisi tehtävä asianmukaisesti tunnetuksi ja lisäksi kannattajille olisi annettava kaikki mahdollinen ajantasainen tieto koko kansalaisaloiteprosessin ajan;
- 3. on tyytyväinen siihen, että 1,66 miljoonaa unionin kansalaista antoi tukensa tälle eurooppalaiselle kansalaisaloitteelle, minkä ansiosta komissio päätti jättää vesi- ja jätevesihuollon käyttöoikeussopimusdirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle;
- 4. kehottaa komissiota täyttämään Right2Water-kansalaisaloitteen päätavoitteen ja esittämään ehdotuksia, joilla turvataan juomaveden ja jätevesihuollon saatavuus kaikille, ja pitää myönteisenä, että komissio tukee vesialan avoimuuden lisäämistä; kannattaa lisäksi sitä, että EU:n perusoikeuskirjassa tunnustettaisiin kaikkien oikeus juomaveteen ja jätevesihuoltoon;
- 5. pyytää komissiota toteuttamaan tämän nimenomaisen kansalaisaloitteen yhteydessä laajan tiedotuskampanjan vesialalla jo toteutetuista toimenpiteistä ja siitä, millä tavoin ne voisivat edistää eurooppalaisen Right2Water-kansalaisaloitteen tavoitteiden saavuttamista;

Oikeus veteen ja jätevesihuoltoon

- 6. muistuttaa, että YK:n tunnustama kaikkien ihmisten oikeus veteen ja jätevesihuoltoon tarkoittaa, että kaikilla on ilman syrjintää oikeus saada omaan käyttöönsä ja kotitaloutensa käyttöön turvallisesti ja riittävästi puhdasta, fyysisesti saavutettavissa olevaa vettä yksityisyyden ja ihmisarvon takaavalla tavalla;
- 7. tukee oikeudesta puhtaaseen juomaveteen ja jätevesihuoltoon vastaavaa YK:n erityisraporttoijaa ja korostaa hänen työnsä sekä hänen edeltäjänsä työn merkitystä tämän oikeuden tunnustamiseksi;

8. pitää valitettavana, että 28 jäsenvaltion EU:ssa yli miljoona ihmistä on vailla turvallista puhdasta juomavettä ja lähes kaksi prosenttia väestöstä on maailman vedenarvointiohjelman (World Water Assessment Programme) mukaan jätevesihuollon ulkopuolella, ja kehottaa tästä syystä komissiota toimimaan välittömästi;
9. kehottaa komissiota määrittelemään alueet, joilla vedenpuute on tosiasiallinen tai potentiaalinen ongelma, ja auttamaan kyseisiä jäsenvaltioita ja alueita, erityisesti maaseutualueita ja köyhiä kaupunkialueita, puuttumaan asianmukaisesti asiaan;
10. kehottaa komissiota, Euroopan investointipankkia ja jäsenvaltioita tukemaan sellaisia EU:ssa toimivia vesihuoltoalan toimijoita ja toimivaltaisia viranomaisia, joilla ei ole riittävästi pääomaa, jotta ne voisivat saada EU:n rahoitusta ja pitkäaikaisia lainoja tavallista alhaisemmalla korolla erityisesti vesihuollon infrastruktuurien rakentamiseen, ylläpitämiseen ja uudistamiseen tehtäviä investointeja varten, jotta voidaan tarjota korkealaatuisia vesihuoltopalveluja;
11. muistuttaa jäsenvaltioita niiden velvollisuudesta panna EU:n lainsäädäntö täytäntöön; kehottaa niitä panemaan täysimääräisesti täytäntöön juomavesidirektiivin ja kaiken siihen liittyvän lainsäädännön; muistuttaa, että jäsenvaltioiden on määriteltävä menoprioriteettinsa ja hyödynnettävä täysin kaikkia uuden ohjelmakauden (2014–2020) tarjoamia mahdollisuuksia kohdentaa EU:n rahoitustukea vesialalle, erityisesti asettamalla etusijalle vesihuoltoon keskittyvät investoinnit;
12. huomauttaa, että EU:n kansalaiset ovat monissa jäsenvaltioissa vuodesta 1988 lähtien toimittaneet vetoomusvaliokunnalle merkittävän määrän vesihuoltoja, veden laatua ja jätevesihuoltoja koskevia vetoomuksia; kiinnittää huomion tiettyihin vetoomusten esittäjien ilmoittamiin kielteisiin toimintoihin, jotka ovat syynä veden huonoon laatuun ja joilla on siten vaikutusta ympäristöön ja ihmisten ja eläinten terveyteen; katsoo, että nämä vetoomukset osoittavat kansalaisten olevan aidosti kiinnostuneita EU:n kestävän vesilainsäädännön kattavasta täytäntöönpanosta ja kehittämisestä;
13. kannattaa sellaisia sosiaalipoliittisia ohjelmia (kuten veden kohtuuhintaisuuteen liittyviä ohjelmia), joiden avulla voidaan turvata vesi- ja jätevesihuoltopalvelujen saatavuus niille, joilla ei ole varaa tai mahdollisuutta käyttää tällaisia palveluja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että juomaveden ja jätevesihuollon yleisestä saatavuudesta on jatkossa saatavilla tietoa ja asettamaan tarvittaessa etusijalle näiden palvelujen saattamisen marginalisoituneiden käyttäjäryhmien saataville;
14. kannustaa komissiota laatimaan unionin lainsäädäntökehyksen, joka liittyy käsiteltyjen jätevesien uudelleenkäyttöön, erityisesti herkkien toimintojen ja alueiden suojelemiseksi; kehottaa myös komissiota edistämään kokemusten vaihtoa eri jäsenvaltioiden terveysviranomaisten välillä;
15. kehottaa jäsenvaltioita täydentämään vesienhoitosuunnitelmiaan pikaisesti vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanon keskeisenä osana ja panemaan ne asianmukaisesti täytäntöön ensisijaisia ekologisia arviointiperusteita noudattaen; kiinnittää huomion siihen, että jotkut jäsenvaltiot kärsivät yhä useammin vahinkoa tuottavista tulvista, joilla on vakava vaikutus paikalliseen väestöön; korostaa, että vesipolitiikan puitedirektiivin mukaiset vesienhoitosuunnitelmat ja tulvista annetun

direktiivin mukaiset tulvariskien hallintasuunnitelmat tarjoavat hyvän mahdollisuuden hyödyntää näiden välineiden välistä synergiaa ja edistävät siten puhtaan veden riittävää saantia samalla kun pienennetään tulvariskejä; muistuttaa lisäksi, että jokaisella jäsenvaltiolla olisi oltava keskitetty verkkosivusto, josta saa tietoa vesipolitiikan puitedirektiivin täytäntöönpanosta, jotta helpotetaan yleiskuvan saamista veden laadusta ja vesihuollosta;

Vesihuoltopalvelut sisämarkkinoilla

16. toteaa, että jäsenvaltioilla on toissijaisuusperiaatteen mukaan oikeus päättää käyttää erilaisia vesihuollon hallintajärjestelmiä;
17. kehottaa takaamaan vastedeskin mahdollisuuden vesihuoltopalvelujen uudelleen kunnallistamiseen ilman rajoituksia samoin kuin vapauden tehdä sopimuksia, jotka koskevat yhteistyötä vesihuolto- ja jätevesihuoltopalvelujen alalla, samalla kun varmistetaan sisämarkkinoiden kilpailusääntöjen noudattaminen;
18. korostaa, että alue- ja paikallisviranomaisilla on velvollisuus turvata veden saatavuus kaikille ja varmistaa, että valitaan soveliaimmat toimijat ja että nämä toimijat tarjoavat kansalaisille korkealaatuisia vettä ja turvallista juomavettä ja tehostavat jätevesihuoltoa samalla kun turvataan yleinen etu;
19. painottaa, että vesi- ja jätevesihuollon erityisluonne pitäisi ottaa huomioon kaikissa kauppasopimuksissa, joista EU neuvottelee;
20. muistuttaa, että vesi- ja jätevesihuoltoon liittyviin käyttöoikeussopimuksiin sovelletaan perussopimusten periaatteita, minkä vuoksi niitä on myönnettävä noudattaen avoimuuden, yhtäläisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita;
21. korostaa kansallisten sääntelyviranomaisten merkitystä palveluntuottajien välisen oikeudenmukaisen ja avoimen kilpailun takaamisessa, innovatiivisten ratkaisujen ja teknisen kehityksen nopeamman täytäntöönpanon edistämisessä, vesihuoltopalvelujen tehokkuuden ja laadun edistämisessä sekä kuluttajien etujen suojelemissa samalla kun turvataan vesihuollon jatkuvuus ja ennen kaikkea yleinen etu; kehottaa komissiota tukemaan sääntelyyn liittyvää yhteistyötä koskevia aloitteita EU:ssa parhaiden sääntelykäytäntöjen vaihtamisen ja keskinäisen oppimisen tehostamiseksi;
22. painottaa, että julkisen ja yksityisen sektorin väliset ja julkisen sektorin sisäiset kumppanuudet ovat toimineet hyvin vesihuollon parhaiden käytäntöjen vaihtamisessa; kehottaa komissiota näin ollen edistämään kumpaakin yhteistyömallia vesihuollon toimijoiden keskuudessa taloudellisilla ja muilla kannustimilla; panee myös tyytyväisenä merkille, että komissio tunnusti tiedonannossaan ensimmäistä kertaa julkisen sektorin sisäisten kumppanuuksien merkityksen, mutta kehottaa komissiota myös tunnustamaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden tarpeellisuuden ja hyödyllisyyden;
23. on tyytyväinen joidenkin vesihuollon toimijoiden pyrkimykseen lisätä palvelunkäyttäjien osallistumista vesihuoltopalveluiden parantamiseen ja vesivarojen suojeluun; palauttaa

mieliin, että paikalliset laitokset ovat tärkeässä asemassa vesihuoltoa koskevassa päätöksenteossa;

24. kannustaa jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia toteuttamaan viimeistään nyt sosiaalisia vesipoliittisia toimia sellaisten kansalaisten tukemiseksi, joilla ilman omaa syytään ei ole varaa vesi- ja jätevesihuoltopalveluihin; kehottaa komissiota organisoimaan vesipolitiikan sosiaalisia näkökohtia koskevien kokemusten vaihdon jäsenvaltioiden välillä;
25. kannustaa vesihuoltoyrityksiä ja toimivaltaisia viranomaisia investoimaan vesihuoltopalvelujen ylläpitämiseen ja parantamiseen sekä vesivarojen suojeluun;
26. korostaa, että järkevä vesihuolto on muodostumassa sekä ekologisesti että ympäristöä ajatellen ensisijaiseksi tavoitteeksi tulevina vuosikymmeninä, sillä sitä tarvitaan energia- ja maatalousalan tarpeisiin sekä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen turvaamiseen;
27. kehottaa komissiota asettamaan vanhentuvien juomavesiverkkojen uudistamisen Euroopan investointiohjelman painopistealaksi sisällyttämällä mainitut hankkeet unionin hankkeiden joukkoon; painottaa näiden hankkeiden vipuvaikutusta sellaisten työpaikkojen kannalta, joita ei voida siirtää muualle, millä kannustetaan vihreää taloutta unionissa;
28. kehottaa komissiota edistämään tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden välillä siitä, kuinka ne voivat kartoittaa verkkojensa tilaa, mikä mahdollistaisi uudistustoimet ja lopettaisi veden haaskauksen;
29. kannattaa avoimuuden lisäämistä, jotta parannetaan kuluttajille annettavaa vesialan tiedotusta ja edistetään vesivarojen kestävämpää hallintaa; kannustaa tässä tarkoituksessa komissiota jatkamaan toimiaan jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan vaihtaa kansallisia kokemuksia vesialan tiedotusjärjestelmien käyttöönotosta;

Vesialaan liittyvät EU:n ulkoiset toimet ja kehityspolitiikka

30. korostaa, että EU:n pitäisi sisällyttää vesi- ja jätevesihuoltopalvelujen yleinen saatavuus täysimääräisesti kehityspolitiikkaansa kannustamalla hyviä käytäntöjä ja tiedonvaihtoa sekä yhteistyöohjelmia tällä alalla;
31. korostaa, että avustaminen turvallisen juomaveden saannin ja jätevesihuollon varmistamisessa on asetettava selkeästi etusijalle EU:n varoja myönnettäessä ja avustuksia suunniteltaessa; kehottaa komissiota varmistamaan riittävän taloudellisen tuen valmiuksien kehittämiseksi vesialalla olemassa olevia kansainvälisiä toimintaohjelmia ja aloitteita hyödyntäen ja yhteistyössä niiden kanssa;
32. vaatii, että vesi- ja jätevesihuollon sekä hygienian ala on asetettava kehitysmaissa etusijalle sekä virallisessa kehitysavussa että kansallisia määrärahoja myönnettäessä; muistuttaa, että vesihuolto on yhteisen vastuun asia; tukee toisaalta avointa suhtautumista eri tukimuotoihin ja toisaalta kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteiden tarkkaa noudattamista, kehityspolitiikan johdonmukaisuutta ja

keskittymistä tinkimättä köyhyyden poistamiseen ja kehitysvaikutusten maksimointiin; tukee tässä yhteydessä paikallisyhteisöjen ottamista mukaan kehitysmaahankkeiden toteutukseen sekä paikallisyhteisöjen omistajuuden periaatetta;

33. korostaa sitä pöyristyttävää tosiasiaa, että vaikka puhtaan juomaveden saantia koskevat vuosituhannen kehitystavoitteet ollaankin saavuttamassa, lähes miljardi ihmistä maailmassa joutuu edelleen juomaan likaista vettä ja jätevesihuoltoa koskevan tavoitteen saavuttaminen on hyvin kaukana;
34. katsoo, että vesialan olisi oltava keskeisellä sijalla, kun valmistellaan kahta vuonna 2015 järjestettävää merkittävää kansainvälistä tapahtumaa eli vuoden 2015 jälkeistä toimintasuunnitelmaa käsittelevää huippukokousta ja ilmastopöytäsohituksen osapuolten konferenssia (COP 21); tukee voimakkaasti sitä, että syyskuussa 2015 hyväksytään vesi- ja jätevesihuoltoa koskevat kunnianhimoiset ja laajat tavoitteet, kuten kestävä kehityksen tavoite 6, jonka mukaan on huolehdittava kestävä vesi- ja jätevesihuollon saatavuudesta kaikille vuoteen 2030 mennessä; muistuttaa, että köyhyyden poistaminen vuoden 2015 jälkeisen prosessin myötä on mahdollista vain, jos varmistetaan, että kaikilla on kaikkialla käytettävissään puhdasta vettä sekä perusjätehuolto- ja hygieniapalvelut;
35. korostaa, että kaikkien kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää kehitysrahoituksen lisäämistä huomattavasti nykyisestä sekä teollisuus- että kehitysmaissa; kehottaa komissiota varmistamaan, että apua käytetään tehokkaasti ja että se suunnataan paremmin vesi- ja jätevesihuollon sekä hygienian alalle YK:ssa laadittavaa vuoden 2015 jälkeisestä kehityssuunnitelmaa ajatellen;
36. kehottaa luomaan globaalin seurantamekanismin, jotta voidaan seurata, millä tavoin puhtaan juomaveden saatavuus kaikille, vesiresurssien kestävä käyttö ja kehittäminen sekä oikeudenmukainen, osallistavan ja vastuullisen vesihuollon tehostaminen toteutuvat kaikissa maissa; vaatii, että ulkoisella avulla toteutettuja hankkeita valvotaan tehokkaasti;
37. muistuttaa Maailman terveysjärjestön todenneen, että ilman viimeisimpien vedenpuhdistus- ja säästömenetelmien käyttöä optimaalinen vesimäärä on lähtökohtaisesti 100–200 litraa päivässä henkeä kohti, mutta huomauttaa samalla, että perustarpeiden tyydyttämiseksi ja useimpien terveysongelmien välttämiseksi tarvitaan 50–100 litraa;
38. kiittelee niitä vesihuollon toimijoita, jotka osoittavat tietyn prosenttiosuuden vuotuisesta liikevaihdostaan vesihuoltoalan kumppanuuksien tukemiseen kehitysmaissa; kehottaa jäsenvaltioita ja unionia luomaan olosuhteet, jotka mahdollistavat kyseisten kumppanuuksien solmimisen;
39. korostaa, että vesiresurssien tehokas ja oikeudenmukainen hallinta on riippuvainen paikallishallintojen kyvystä tarjota palveluja; kehottaa tästä syystä EU:ta tukemaan edelleen kehitysmaiden vesihuoltoa ja -infrastruktuuria samalla, kun puututaan erityisesti haavoittuvan maaseutuväestön tarpeisiin;

40. tukee YK:n kehitysohjelman käynnistämää globaalia vesisolidaarisuusfoorumia, jotta paikallisviranomaiset voidaan kytkeä mukaan vesiongelmien ratkaisujen etsintään; pitää myös myönteisenä ”yhden prosentin vesi- ja jätevesihuollon solidaarisuusmaksun” periaatetta ja muita joidenkin jäsenvaltioiden kansalaisten ja viranomaisten aloitteita kehitysmaissa toteutettujen projektien rahoittamiseksi kulutusmaksujen tuotoilla;
41. kehottaa komissiota ottamaan uudelleen käyttöön vesialan välineen, joka on osoittautunut tehokkaaksi vesihuoltopalvelujen saatavuuden parantamisessa kehitysmaissa, sillä sen avulla edistetään valmiuksien kehittämistä paikallisyhteisöissä;
42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Or. en